ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ JEAN MISCHO

της 14ης Δεκεμβρίου 2000 [1]

1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς όλες τις διατάξεις της οδηγίας 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, περί τροποποιήσεως των οδηγιών 92/50/ΕΟΚ, 93/36/ΕΟΚ και 93/37/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και συμβάσεων δημοσίων έργων, αντιστοίχως [2] (στο εξής: οδηγία), ή παραλείποντας να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς αυτήν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία. Η Επιτροπή ζητεί επίσης την καταδίκη της Γαλλικής Δημοκρατίας στα δικαστικά έξοδα.

2. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την οδηγία το αργότερο στις 13 Οκτωβρίου 1998 και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3. Η Επιτροπή προσάπτει στις γαλλικές αρχές ότι μετέφεραν στην εσωτερική έννομη τάξη μόνον τις διατάξεις που προβλέπονται στα άρθρα 1, σημείο 1, στοιχείο α', 2, σημείο 1, στοιχείο α', και 3, σημείο 1, στοιχείο α', της οδηγίας, σχετικά με τα κατώτατα όρια άνω των οποίων οι διακηρύξεις για τη σύναψη συμβάσεων πρέπει να δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η Επιτροπή φρονεί ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να αναγνωριστεί ότι, μολονότι έχουν λήξει οι ταχθείσες προθεσμίες, η Γαλλική Δημοκρατία δεν έχει ακόμη θεσπίσει τις εσωτερικού δικαίου διατάξεις προκειμένου να μεταφέρει όλες τις διατάξεις της οδηγίας στην έννομη τάξη της και, εν πάση περιπτώσει, δεν τις έχει κοινοποιήσει.

4. Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση συνομολογεί την προβαλλόμενη παράβαση. Υπενθυμίζει ότι μετέφερε εν μέρει την οδηγία με την υπουργική απόφαση της 22ας Απριλίου 1998 που καθορίζει τα κατώτατα όρια άνω των οποίων οι διακηρύξεις για τη σύναψη συμβάσεων πρέπει να δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, καλώντας παράλληλα το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι επίκειται η ολοκλήρωση της διαδικασίας για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη της, διότι σχέδιο διατάγματος, που τελεί υπό διυπουργικό έλεγχο, πρόκειται να υποβληθεί προσεχώς στο Conseil d'État.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — ΕΕ L 328, σ. 1.

5. Δεν αμφισβητείται ότι κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη (επιστολή της Επιτροπής της 3ης Σεπτεμβρίου 1999 με την οποία τασσόταν προθεσμία δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της), η Γαλλική Δημοκρατία εξακολουθούσε να μην έχει θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα προς πλήρη μεταφορά της οδηγίας.

6. Συνεπώς, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να κριθεί βάσιμη.

7. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Γαλλική Δημοκρατία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Πρόταση

8. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να δώσει την ακόλουθη απάντηση:

«1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς όλες τις διατάξεις της οδηγίας 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, περί τροποποιήσεως των οδηγιών 92/50/ΕΟΚ, 93/36/ΕΟΚ και 93/37/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και συμβάσεων δημοσίων έργων, αντιστοίχως, ή παραλείποντας να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς αυτήν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.»